

Boffen: Det er første Gang, denne Sag foreligger til Folketingets Behandling, men den kommer til os efter en indgaaende Behandling af det andet Ting, og det en Behandling, der har haft en Karakter, som vel egner sig til at være en Anbefaling for os her i Tinget. Det andet Ting har nu i to Aar drøftet denne Sag, og denne Behandling i det andet Ting har haft den interessante Karakter, at Tinget har nærmet sig de Anskuelser, som man maatte vente ville være særlig repræsenterede her i Folketinget, i den Grad, at den Beslutning, som der angaaende det foreliggende Emne er tagen i det andet Ting i den foregaaende Samling, omtrent var enstemmig, dog med Undtagelse af et Forslag, som ganske vist var et Tvisstepunkt, og som jeg senere skal komme til nærmere at omtale. Men iøvrigt er der med Hensyn til Lovens Bygning, dens System o. s. v. opnaaet en saadan Tilslutning i det andet Ting fra bægge de der repræsenterede Partiers Side, at der i denne Behandling i det hele taget maa siges at ligge en særlig god Anbefaling for os her i Tinget. Det System, hvorpaa Forslaget er bygget, er dette, at der paalægges Arbejdsgiverne indenfor hver Arbejdsklasse den Forpligtelse for Fremtiden at sørge for de Arbejdere, der komme til Skade under Udførelsen af deres Arbejde. Det er altsaa denne Arbejdsgivernes Pligt, som er Grundlaget. Endvidere er Forslaget bygget paa, hvad jeg vil kalde et Forsørgelsesystem i Mod sætning til det egentlige Forsikrings-system, idet der nemlig kommer til at paa hvile Arbejdsgiveren en Forpligtelse til at forsørge de tilskadekomne Arbejdere i Fremtiden, hvorimod man med Forsikringsystemet forstaaer, at der gives et vist Bederslag, en vis Erstatning for en eller anden paadraggen Ulykke. Det er egentlig ikke fra dette Synspunkt, Lovforslaget ser Sagen, det er meget mere en fuldstændig Besledning, en Anvisning af samme Slags som den, der ligger i den hidtil værende Invalidelovgivning, hvis Regler i det hele taget ere anaalagt anvendelige ved dette Lovforslag. Endelig har man med Hensyn til Maaden at paaligne Bidragene fra Arbejdsgiverne for hver enkelt Klasse valgt det, man kalder Vignings-systemet i Mod sætning til Dæknings-systemet, hvilket ogsaa staar i Overens-

stemmelse med den Mod sætning, jeg antager der er mellem Betegnelsen Forsørgelse og Betegnelsen Forsikring, thi det er klart, at stiller man sig paa Standpunktet Forsikring, vil ogsaa det Vignings-system, der svarer dertil, kræve, at Følgerne af de paadragne Ulykker blive dækkede paa en Gang, saa at Forsørgelsen altsaa bliver den kapitaliserede Værdi for det paakommende Tilfælde; det er det, man forstaaer ved Dæknings-systemet. Naar Ulykken altsaa indtræffer i et Aar, skal der paa en Gang paalignes for de bidragpligtige et saa stort Beløb, som svarer til den fremtidige Forsørgelses kapitaliserede Værdi for det paakommende Tilfælde. Det er det egentlige Forsikringsstandpunkt, thi da er man vis paa, at saa kunne de paalignede Bidrag komme til at dække de fremtidige Udgifter, for saa vidt Forsikringsberegningen eller Forsikringsindretningen i det hele holder Stik. I Mod sætning hertil følger Lovforslaget Vignings-systemet, hvad jeg mener svarer naturlig til, at man gaar Forsørgelsesvejen mere end Forsikringsvejen. Vignings-systemet gaar ud paa, at der for hvert Aar paalignes et saa stort Bidrag, som Understøttelsen til de tilskadekomne ialt kræver. De ville se, at derved kommer Vigningsbidraget fra Begyndelsen af til at blive langt, langt mindre, end det vilde blive efter det saakaldte Dæknings-system. Medens man efter Dæknings-systemet vilde komme til at udrede et meget betydeligt Bidrag straks, hvilket Bidrag da heller ikke i Fremtiden kunde ventes at stige, om end det vilde kunne variere noget, vil der efter Vignings-systemet begyndes med et forholdsvis ringe Bidrag, men det vil i Aarenes Løb vokse, alt som de tilskadekomne Arbejders Antal tager til. Forøvrigt maa jeg sige til, til yderligere Forklaring af Sagen, at Forslaget gaar ud paa at lempe dette Vignings-system noget, idet der foreslaas at opkræve et Slags Reserverbidrag i de første Aar, idet man gaar ud fra, at i Begyndelsen ville Bidragene være saa smaa, at der er Grund til at opkræve noget mere for i de Aar, hvortil der opkræves smaa Bidrag, at grundlægge en Reserverfond til Hjælp for de Aar, hvor Bidragene vilde blive større. Dette er altsaa Princippet for Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Ting.